

„Ezután elment, és meglátott egy Lévi nevű vámszedőt ülni a vámnál, és ezt mondta neki: Kövess engem! És elhagyott mindent, felkelt és követte őt. Lévi nagy vendégséget készített neki házában, és nagy sokaság volt ott, vámszedők és mások, akik velük ültek az asztalnál. A farizeusok és írástudóik zúgolódtak tanítványai ellen, és így szóltak: Miért a vámszedőkkel és bűnösökkel esztek és isztok? Jézus így válaszolt nekik: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Nem azért jöttem, hogy igazakat hívjak, hanem bűnösöket megtérésre.”

Számomra ez az evangéliumi rész, teljesen egyértelmű, magáért beszél. Jézus ránéz Lévi-re, a vámszedőre, és felszólítja, hogy kövesse őt. Volt valami ellenállhatatlan Jézus nézésében, hogy Lévi azonnal felállt és követte őt. Nyilván Jézus nyílt tekintete, jósága átsütött a tekintetén, és a Szentlélek is áradt belőle. Hallhatott is róla már Lévi, és most ott áll előtte, ránéz, és hívja őt. Nem tehetett mást, mint azonnal felállt. Otthagytta múltját, egész életét. Utoljára még egy vendégséget rendezett. Igaz meghívta barátait is, akik ugyanolyan bűnös életet éltek, mint ő. Talán azért, mert azt akarta, hogy ők is megismerjék Jézust. Hátha ők is otthagyják múltjukat...

Természetesen a farizeusoknak és írástudóiknak nem tetszik ez az egy-asztalnál ülés a bűnösökkel. Számon is kérik a tanítványokon Mesterük tettét, de erre nem a tanítványok válaszolnak, hanem Jézus. Nem az igazaknak van szükségük orvosra, hanem a bűnösöknek megtérésre.

Mennyire tartom magam igaznak?

Mennyire tartom magam bűnösnek?

Képes vagyok a megtérésre?

Ebben a Lélek-váró időben készüljünk a mindig aktuális megtérésre! Ámen

Debreczeni Zsuzsa (Budapest)